

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422201051
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8422201051.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD. a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XX, o zaplatenie sumy 673,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 6Csp/5/2022-115 zo dňa 25.11.2022 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol takto:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 35,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 35,10 eur od 18.09.2021 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 673,59 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 449,88 eur od 18.9.2021 do zaplatenia. Žalobca si uplatnil trovy konania.

Prvoinštančný súd vykonal dokazovanie a zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu, a to bankou VÚB banka, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako klientkou, dlžníčkou, bola uzatvorená zmluva dňa 10.11.2015 o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“ č. 011988911101115. Išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej VÚB, a.s. poskytla žalovanej spotrebiteľský úveru vo výške 580 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 107 mesačných anuitných splátkach vo výške 11,42 eur, splatných k 16. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc dňom 16.12.2015, s termínom konečnej splatnosti dňa 16.10.2024. Lehota na splatenie úveru bola uvedená 108 mesiacov. Doba trvania úverovej zmluvy bola uvedená tak, že táto má trvať do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy. Výška úrokovej sadzby bola 18 % ročne. Ďalej ako mesačná anuitná splátka, vrátane poisteného bola uvedená suma 11,42 eur, z toho mesačná splátka poistného 0,47 eura a výška mesačnej anuitnej splátky 10,95 eura. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť, bola v zmluve vyčíslená na 1.183,98 eur. RPMN bola určená vo výške 20,39 % a úroková sadzba 18 % ročne. Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 19,71 %. Výška celkových nákladov bola dohodnutá v sume 603,98 eur a výška poplatku za poskytnutie úveru v sume 11,60 eura.

Uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere predchádzala žiadosť žalovanej o poskytnutie bezúročnej flexipôžičky zo dňa 10.11.2015. V žiadosti uviedla, že má 3 vyživované deti, býva v nehnuteľnosti vo

svojom vlastníctve, bez hypotéky a zdroj príjmu je príjem z nezamestnanosti. V rámci svojej finančnej situácie uviedla čistý príjem domácnosti vo výške 350 eur. Žiadne iné záväzky ani zrážky zo mzdy nemala.

Prvoinštančný súd zistil, že žalovaná uhradila na daný úver celkovo 544,90 eura, poslednú splátku 11,44 eura zaplatila dňa 20.7.2019. Ďalšiu splátku po tomto dátume už neuhradila. Žalobca treťou upomienkou – pokusom o zmier zo dňa 27.9.2019 vyzval žalovanú na úhradu splátok vo výške 42,32 eura, pretože banka následne pristúpi k zosplateniu celého úveru. Žalobca predložil podací hárok, na základe ktorého osvedčoval doručovanie tejto písomnosti žalovanej.

Následne, keďže žalovaná dlh neuhradila, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s prísl. zo dňa 20.11.2019, ktorá bola doručená žalovanej, ako to vyplýva z predloženej doručenky dňa 25.11.2019, právny predchodca žalobcu, teda banka, oznámila žalovanej zosplatenie úveru, vrátane príslušenstva, kde bola vyzvaná na úhradu dlhu do 7 dní od doručenia výzvy vo výške 487,34 eura.

Následne banka pohľadávku postúpila žalobcovi. Túto informáciu oznámila žalovanej. Žalobca sa pokúšal o zmier so žalovanou, avšak bezvýsledne.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, ďalej podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo zákona č. 129/2010 Z.z. aplikoval § 1 ods. 2, 8, § 2 písm. d/, g/, h/, i/ zákona č. 129/2010 Z.z. Aplikoval aj ust. § 7 ods. 1, 2, 4, 15, 16 zákona č. 129/2010 Z.z. a ďalej aj ust. § 9 ods. 1, ods. 2 písm. k/, § 11 ods. 1 písm. b/ a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

Prvoinštančný súd, vzhľadom na to, že išlo o postúpenie bankovej pohľadávky, vychádzal aj z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a aplikoval aj bod 5 zmluvy o poskytovaní spotrebiteľského úveru, bod VI.1. písmeno a) všeobecných obchodných podmienok.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že medzi VÚB, a.s. Bratislava a žalovanou bola uzatvorená zmluva o bezúčelovom spotrebiteľskom úvere, na tento právny vzťah je potrebné primerane aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ďalej Zákon o spotrebiteľských úveroch.

Žalovaná čerpala úver vo výške 580 eur, v prospech VÚB, a.s. zaplatila 544,90 eura.

Prvoinštančný súd v súlade s ust. § 7 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. skúmal, či právny predchodca žalobcu dostatočným spôsobom overoval a skúmal bonitu žalovanej. Uviedol, že z dôkazov predložených žalobcom a z jeho písomného vyjadrenia zo dňa 30.9.2022 vyplýva, že zo strany veriteľa nedošlo k porušeniu povinnosti posúdiť schopnosť žalovanej splácať úver podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. Právny predchodca žalobcu postupoval s odbornou starostlivosťou. Prihliadol nielen na predložené listiny, ale aj na registre pre účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Veriteľ získal objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Navyiac, žalobca pre zistenie skutočných finančných nákladov u žalovanej vykonal dopyt do registra klientskych informácií, ktorým bolo zistené, aké sú reálne mesačné náklady žalovanej na splátku stavebného úveru (59 eur) pri príjme 350 eur mesačne.

Právny predchodca žalobcu pri zisťovaní bonity postupoval správne.

Prvoinštančný súd zistil, že aj dlh právny predchodca žalobcu zosplatnil správne a považoval výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka za doručenie žalovanej a uspokojil sa s predložením poštového podacieho hárku o podaní zásielky na poštu. Zosplatenie spotrebiteľského úveru prvoinštančný súd považoval za riadne, keď bolo doručenkou preukázané reálne doručenie tejto listiny žalovanej.

Prvoinštančný súd považoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách za danú.

Následne prvoinštančný súd skúmal dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu a skúmal úverovú zmluvu, kde dospel k záveru, že v zmluve nie je správne uvedená RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktoré čísla boli vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná si zvolila základný balík poistenia pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti a podpisom úverovej zmluvy súhlasila s poistením schopnosti splácať úver podľa rámcovej poistnej zmluvy pre poistenie schopnosti splácať Flexipôžičku č. VÚB 2030. Podľa zmluvy bola mesačná splátka 0,47 eur.

Prvoinštančný súd mal za to, že poistenie tak, ako bolo v predmetnej zmluve dojednané, nezodpovedá ust. § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaná ako klient mala súhlasiť s poistením schopnosti splácať úver podľa rámcovej poistnej zmluvy pre poistenie schopnosti splácať flexipôžičku č. VÚB 2030. Žalobca však nijako nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia. Nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o nevzniknutí. Súd pochyboval o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentami žalovanou. Žalovanej ako priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejмый význam ani obsah predmetných dokumentov, navyiac išlo o obsahovo pomerne náročné dokumenty upravujúce vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi,

poistovňou a veriteľom. Žalovanej vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj poistné 0,47 eur mesačne, teda údaj o RPMN ako najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru túto okolnosť v úverovej zmluve nezohľadňoval. Aj keď údaj o výške splátky do výpočtu RPMN mal byť zahrnutý. Pokiaľ by mesačná splátka poistného vo výške 0,47 eura mesačne bola zahrnutá do výpočtu RPMN, v takom prípade by RPMN mala vyššie určené percento, než to uviedol právny predchodca žalobcu v úverovej zmluve. Vzhľadom na to, že právny predchodca žalobcu nesprávne uviedol údaj o výške RPMN, je zmluva bezúročná a bezpoplatková.

Prvoinštančný súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.

Keďže žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru 580 eur sumu 544,30 eur, ostalo žalovanej uhradiť v prospech žalobcu plnenie vo výške 35,10 eura.

Preto prvoinštančný súd v prevyšujúcej časti, keďže zmluvu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov, zamietol.

Prvoinštančný súd rozhodol aj o úroku z omeškania uplatneného žalobcom z prisúdenej sumy podľa § 517 ods. 1, 2 OZ a podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Keďže žalovaná si svoje povinnosti riadne nespĺnila, moment omeškania prvoinštančný súd považoval deň 18.9.2021, teda deň nasledujúci po doručení výzvy na úhradu dlhu.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a priznal úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania pomerne, keďže žalovaná mala neúspech len v rozsahu 35,10 eura.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti zamietavému výroku, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Žalobca v odvolaní uviedol, že prvoinštančný súd nepostupoval správne, keď započítaval poistenie do celkových nákladov. Z obsahu zmluvy vyplýva, že nebolo podmienkou uzatvorenie zmluvy o poistení pri získaní spotrebiteľského úveru. Išlo o rozhodnutie žalovanej v žiadosti o pôžičku, keď žiadala základný súbor poistenia za poplatok 0,47 eura mesačne. Výška splátky vstupujúca do celkových nákladov je teda znížená o 0,47 eura o splátku poistného, teda splátka v zmysle zmluvy bola vo výške 10,95 eura. Výpočet výšky splátky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru použitý súdom žalobca považuje za svojvoľný, pretože nezohľadňuje fakultatívnosť poistenia a vynechanie poplatku za poistenie pri zahrnutí do celkovej čiastky podľa § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná nemohla byť preto v žiadnom prípade uvedená do omylu v otázke výšky svojich záväzkov zo zmluvy a súd svojím rozhodnutím neprimerane prísne sankcionuje veriteľa za situácie, kedy zmluva spĺňa náležitosti vyžadované zákonom. Podľa žalobcu je v zmluve správne uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Žalovaná bola podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zrozumiteľne informovaná o tom, kedy, v akej výške a ako dlho je povinná plniť si povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo zmluvy. Sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je neprimeraná, v rozpore so zákonom. Žalobca zastáva názor, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca poukázal na niektoré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky a žiadal, aby odvolací súd prvoinštančný rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a tento zmenil a zaviazal žalovanú zaplatiť celú uplatnenú pohľadávku, vrátane trov konania.

4. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu a súvisiaci výrok o trovách konania podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné.

6. V sporoch o ochranu slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, pred

postúpením pohľadávky, zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa (R6/2022).

Na to, aby mohol veriteľ platne postúpiť pohľadávku podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, musí byť postupovaná pohľadávka splatná. Občiansky zákonník tak, ako uviedol aj prvoinštančný súd pri právnom posúdení veci, predpokladá, že pri postúpení bankovej pohľadávky je potrebné dodržiavať dvojfázový postup zosplatnenia, a to podľa § 53 ods. 9 OZ a podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

Na to, aby žalobca bol v spore úspešný, musí byť účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Súd je povinný skúmať vecnú legitimitáciu ex offa za každých okolností a v každom štádiu konania. Nezávisí od toho, či žalobca sa cíti vecne legitimovaný, dôležité je zistiť, či objektívne mu tvrdené právo patrí.

Splatná pohľadávka môže byť predmetom postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, a nakoniec to uviedol aj prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na existenciu dlhu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepredložil doklad o doručovaní tejto zásielky obsahujúcej právny úkon podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanej do jej dispozičnej sféry. Predložil len poštový podací hárok. Poštový podací hárok však nesvedčí o tom, že hmotnoprávny úkon podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bol doručený do dispozičnej sféry žalovanej. Platí, že všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú, je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Zásielka pri doručovaní právneho úkonu sa považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispoziície.

Prvoinštančný súd sa touto okolnosťou nezaoberal, nevyhodnotil, či právny úkon podľa § 53 ods. 9 OZ bol doručený do dispozičnej sféry žalovanej.

Následne právny predchodca žalobcu, VÚB banka, vyhlásila splatnosť dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ktorý právny úkon už bol doručovaný žalovanej a dostal sa do jej dispozičnej sféry, o čom svedčí predložená doručenka k tejto listine.

Z uvedeného teda vyplýva, že pohľadávka nebola ešte riadne zosplatnená, pokiaľ žalobca nepreukáže doručovanie úkonu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanej do jej dispoziície.

Prvoinštančný súd túto okolnosť nezohľadnil a právne vec pri doručovaní hmotnoprávnych úkonov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a podľa § 565 Občianskeho zákonníka riadne nepreskúmal.

7. V ďalšom bolo povinnosťou prvoinštančného súdu vyhodnotiť, či pohľadávka, ktorá bola VÚB banka, a.s. postúpená na žalobcu, bola postupovaná na bankový, resp. na nebankový subjekt a či žalobca mal alebo nemal bankovú licenciu v čase postúpenia pohľadávky. Keďže tieto okolnosti prvoinštančný súd nezohľadnil, nemohol správne vyhodnotiť, či proces postupovania pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Občianskeho zákonníka, za splnenia podmienok, že došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky, bol riadny.

Bolo povinnosťou VÚB banky, a.s. totiž pred postúpením pohľadávky zaslať žalovanej ďalšiu výzvu podľa § 92 ods. 8 Občianskeho zákonníka, ktorá sa tiež musela dostať do jej dispozičnej sféry.

8. Pokiaľ prvoinštančný súd aktívnu vecnú legitimitáciu, ktorú je povinný skúmať ex offa, bude mať jednoznačne ustálenú a bude žalobcovi svedčiť vecné právo vyplývajúce z tohto konania, bude povinnosťou prvoinštančného súdu zaoberať sa okolnosťami uzatvorenia zmluvy o úvere žalovanej a právneho predchodcu žalobcu a skúmať, či došlo alebo nedošlo k podmieneniu uzatvorenia úverovej zmluvy uzatvorením aj zmluvy o poistení schopnosti splácať úver.

Pokiaľ poistenie nebolo podmienkou získania úveru, vtedy náklady súvisiace s poistením nemajú byť zahrnuté do výšky výpočtu RPMN. Pokiaľ však jednoznačne bude preukázané, že žalovaná nemala na výber a musela toto poistenie uzavrieť, v takom prípade výška poistného sa zarátava do celkových nákladov spotrebiteľa a je súčasťou základu pre výpočet RPMN.

Prvoinštančný súd sa síce zaoberal otázkou, či bola alebo nebola úverová zmluva podmienená poistnou zmluvou, avšak na preukázanie uvedených okolností neboli vykonané žiadne dôkazy.

Prvoinštančný súd nemal vo vzťahu k okolnostiam uzatvorenia úverovej zmluvy dostatočne zistený skutkový stav, a preto nemohol vec riadne právne posúdiť.

Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu v rozsahu zamietavého výroku.

9. Úlohou prvoinštančného súdu bude v prvom rade ex offa zistiť aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu a vyhodnotiť, či k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a či pohľadávka bola pri postupovaní splatná a či

žalobca má bankovú licenciu a následne či proces postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je lege artis.

Pokiaľ prvoinštančný súd bude mať tieto okolnosti jednoznačne ustálené, až potom, v prípade, pokiaľ žalobca bude aktívne vecne legitimovaný, sa bude vecou meritórne zaoberať, bude skúmať okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy a zmluvy o poistení schopnosti splácať úver žalovanou. Vyhodnotí, či splátka úveru mala alebo nemala byť súčasťou nákladov na úver, resp. súčasťou základu pre výpočet RPMN. Pokiaľ RPMN bude vypočítaná nesprávne a v neprospech spotrebiteľa, až v takom prípade je možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov a až vtedy bude možné správne o nároku, v ktorom rozsahu prvoinštančný súd pôvodne žalobu zamietol, rozhodnúť.

Prvoinštančný súd podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o trovách konania.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).